

Goedenavond oom Piet,

Op dit moment zit ik een preek te luisteren van ds. D. Heemskerk. Hij is sinds vorig jaar verbonden aan onze HHK-gemeente te Ouderkerk aan den IJssel. Ds. Heemskerk stelt in de preek dat hij de uitspraak “geen leven voor de rechtvaardigmaking” niet passend vindt. Hij zou het veeleer willen noemen “geen leven voor de vereniging met Christus.”

Ik wil u vragen deze preek en deze passage na te luisteren. Hier is de preeklink: <http://kerkdienstgemist.nl/assets/1098361-19-10-2014-19-00#.VEjGFmccSpo>

Door alle wind van leer word je geschud van links naar rechts en weet je niet meer waar je je hoofd te ruste kan leggen. We zitten opgescheept met een lichte predikanten die ontzettend 'zwaar' kunnen doen, maar zo remonstrants zijn als maar mogelijk is als het op de toepassing van het heil aankomt. Ook de HHK wijkt steeds verder af. De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinig. Niet weinig in aantal, maar wel weinig in oprechtheid en waarheid. Ds. Van Andel wordt dezelfde dag na zijn Borst-uitspraken verguisd, terwijl de homofiele ds. D. Burggraaf stilzwijgend wordt geaccepteerd. Beste oom Piet, laat het ons niet verbazen. Ook deze dingen moeten geschieden, opdat er een ellendig en arm zondaarsvolk dat op 's Heeren Naam vertrouwt, openbaar zou komen, gelijk de apostel Paulus zegt: “Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u”, 1 Kor. 11:19. Ik hoop dat we ook

hierin openbaar mogen komen als ware verdedigers van de waarheid en weerleggers van de leugen.

Hartelijke groet en alle goeds op uw levensweg. Het is een verdrukking van tien dagen. Troost elkander met deze woorden.

Wilhelm N.

Dag beste Wilhelm,

Dank voor je brief en fijn om weer eens van je te horen. Ja, het is mij reeds lang bekend dat ds. Heemskerk de leer van Christus vervalst, maar daarin staat hij zeker niet alleen, het is een trend geworden. Je zult als verbondskind en krachtens het ambt aller gelovigen je kerkenraad en ds. Heemskerk moeten confronteren met de betreffende dwalingen en je mag dit schrijven daarvoor gebruiken.

Wie "leven" stelt voor de rechtvaardigmaking, is gelijk de blinde die de blinde leidt en beide in de gracht vallen, maar genoemde passage uit de preek is zeker niet het enige waartegen we moeten ageren, aangezien de leer van ds. Heemskerk een dode zee vol ketterijen herbergt. De HHK-kerkenraad van uw gemeente is dus stekeblind geweest bij het beroep op ds. H., maar dat is eigen schuld. Ds. Heemskerk is al vele keren aangesproken op zijn EO-leer, maar de man openbaart zich als een bittere vijand van het recht Gods, het kruis en de leer van Christus, maar zoals

gezegd, staat hij daarin niet alleen. Er staat geen dominee meer in de bressen en het oordeel Gods ligt op alle westerse kerken, met name in NL-Refo-land. God heeft de Kerk der Reformatie uitgerukt, omdat men niet is gebleven in de leer van Christus en Sodom en Gomorra met vlag en wimpel heeft binnengehaald. Daar hangt dus wel een prijskaartje aan, want die overtreedt en niet blijft in de leer van Christus, heeft God niet (2 Joh. 1:9). Dat geldt alle kerken en zowat alle predikanten binnen het reformatorische gemenebest. Ook de HHK is duidelijk niet uit God geboren en het gaat van kwaad tot erger. God blaast dan ook in de HHK, want het is een notariskerk gelijk en bovendien tolereren zij valse leringen en zelfs homo's op de kansel. Dat laatste maakt de HHK net zo sodomitisch als de PKN en van God vervloekt. Christus zegt hieromtrent uitdrukkelijk: *"Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt"*, Openb. 18:4. Dus Wilhelm, maak je vrij en als zij uw getuigenis niet willen aannemen, schudt dan het stof van je voeten, hen tot een getuigenis. Lees en luister ook het gerelateerde artikel en de preek via de onderstaande linken.

http://www.derokendevlaswiek.com/2014_THEOLOGIE_PERSBERICHTENVERBONSKINDEREN_VERBONDSP LICHTEN_zg_SEKTARISME.html

<http://www.providencemountainranch.com/Ezechiel%20moest%20zich%20vrijmaken%20van%20het%20bloed%20der%20liefkozers%20jaknikkers%20en%20mooipraters%202.wma>

Gods ware en vervolgde volk onder het kruis verkeert buiten de legerplaats en wenst met Mozes liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der (kerk)zonde te hebben (Hebr. 11:25).

De hartelijke groeten, ook aan je vrouw,

Zegen,

Oom Piet

EEN DODE ZEE VOL KETTERIJEN VAN DS. D. HEEMSKERK (HHK) WEERLEGD MET EN DOOR HET WOORD ONZES GODS

Preek van ds. D. Heemskerk

(gehouden op 19-10-2014 - zie link in brief Wilhelm)

Schriftlezing Jesaja 55

Zondag 20, vr. en antw. 53

Vr. Wat gelooft gij van den Heilige Geest?

Preek-punten:

1. De aanbidding van de Heilige Geest
2. De verbinding met de Heilige Geest
3. De leiding door de Heilige Geest

De prediking van ds. Heemskerk is contra de leer van Christus en staat haaks op de herontdekte leer der Reformatie, de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze. In dit bestek behandelen we (op verzoek van Wilhelm) slechts 1 preek van ds. Heemskerk, maar meer is niet nodig, omdat alle preken van ds. Heemskerk doorspekt zijn met dezelfde dwalingen, waarin hij echter niet alleen staat, want bijna alle huidige refo-predikanten leren wat hij leert. De dwalingen die Heemskerk en het korps refo-predikanten leren, zijn op deze website al diverse malen weerlegd en soms verschilt het jasje van de dwalingen iets van kleur, maar is in wezen van hetzelfde bedrog. Om het allemaal nog een keer te zeggen en te weerleggen is mij niet verdrietig en het is u zeker, hoewel het een **in en in trieste zaak** is dat refoland zich veilig waant in het moeras van het refo-papisme. Het is reeds eeuwen geleden door Jodocus van Lodestein gezegd dat de kerk ten tijde van de Nadere Reformatie verworpen is tot een Babylonisch kerkhof, een witgepleisterd graf gelijk, dat van buiten wel schoon schijnt, maar van binnen een hol is vol dorre doodsbeenderen en alle onreinigheid (Matth. 23:27), gelijk de Joodse kerk verworpen was in de dagen van Christus' omwandeling op aarde.

Voor degenen die de enigzeldende leer van Christus dierbaar achten, die zullen dit artikel grondig bestuderen en ook de tekstverwijzingen die we erbij aangeven, eropna slaan, en een afkeer hebben van een oppervlakkige kennisname, want het gaat hier over

leven of dood en over het allesbeslissende Begin der Wedergeboorte, Christus, het Begin der herschepping Gods, Die De doden levend, rechtvaardig en zalig spreekt (Joh. 5:25), waarop de aanneming des geloofs in orde volgt.

Ds. Heemskerk somt in het begin van zijn preek eerst een aantal bijbelse waarheden op ten aanzien van de drie Goddelijke Personen en weerlegt naar waarheid de ketterij van Arius over de Drie-eenheid Gods, maar als het gaat over de leer van Christus in het kader van de toepassing van het heil, als het gaat over de bijbelse wedergeboorte, als het gaat over de leer waarmee de Kerk staat of valt: de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze, als het gaat over de geloofskennis van Christus vanaf het moment van de wedergeboorte, dan blijkt Heemskerk een ongelooflijke pauselijke vervalser te zijn van de leer en de heilsorde van Christus en hij plaatst daarmee zichzelf onder het oordeel van 2 Joh. 1:19: *“Een iegelijk, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beiden den Vader en den Zoon”*, omdat hij niets anders doet dan overtreden en de leer van Christus vervalsen! We zullen een en ander in afhankelijkheid des Heeren aan de hand van zijn eigen preek-uitspraken op grond van Gods Woord bewijzen en weerleggen.

Ds. H-preek op 46.50 min.: Heemskerk haalt Johannes 3:8 aan en zegt: “De Geest [in Joh. 3:8 staat: ‘wind’] blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar

gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; also is een iegelijk, die uit den Geest geboren is.”

Vervolgens interpreteert Heemskerk Joh. 3:8 naar zijn eigen idee en zegt: “Hoe duidelijk gemeente, als het gaat om het werk der bekering. Dat is niet zo van: dat had ik wel gedacht dat het zo ging; of, dat we precies omschrijven wat er gebeurd als we door de Heere geleid en geleerd worden; of dat er een eenduidige bekeringsweg is: en zo alleen is het en anders niet.”

GPPB.: Heemskerk vervalst, zoals zovelen doen, de bijbelse toepassing des heils, en beperkt de vrijmacht van God de Heilige Geest met zijn eigen vleeselijke interpretatie van Joh. 3:8 en met zijn eigen idee over het werk der bekering. Heemskerk leert dat er verschillende wegen der bekering mogelijk zijn, terwijl Gods Woord maar 1 Weg en 1 Deur der bekering leert en dat is de smalle Weg, hetwelk Christus is (Joh. 14:6) en Hij is ook de Deur (Joh. 10:9). Gods Woord leert dan ook dat er maar 1 doorgang mogelijk is tot het eeuwige leven, en dat is de doorgang door de Enge Poort, hetgeen o.a. geschreven staat in Joh. 10:9: *“Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden.”*

In tegenstelling tot wat Heemskerk leert, leert Gods Woord -ten aanzien van de bijbelse bekering- dat er enerlei weg is en enerlei gang: *“En Ik zal hun enerlei hart en enerlei weg geven, om Mij te vrezen al de dagen, hun ten goede, mitsgaders hun kinderen na hen”, Jer. 32:39.* Alleen de omstandigheden en de ondervindingsmate van de Geesteswerking (zowel voor

als na de wedergeboorte) kunnen verschillen, maar niet de Weg der bekering in de doorgang door de Enge Poort, want die zaak is voor al Gods kinderen gelijk.

Ds. H-preek op 49.00 min.: Heemskerk zegt hier dat de pijn van Gods Woord die ons hart treft een dodelijke wond veroorzaakt. Heemskerk: “zodat we leren sterven aan de wereld, aan de zondedienst, aan onze redeneringen en aan onszelf. En die pijn is in de liefde Gods gedoopt, zodat we voorover leren vallen, voorover buigen, op de Heere aankomen, dat we niet alleen een ontdekking krijgen van Gods wegen, maar ook een betrekking op de majesteit en op de grootheid, op de rechtvaardigheid, maar ook op de goedheid Gods. Die liefdebrand die de Heere ontsteekt in het hart, wat blijvend is en dat liefdevuur, dat is een ander beeld van de Heilige Geest, wordt door olie gevoed.”

GPPB.: Heemskerk vervalst niet alleen de Weg der bekering, hij vermengt ook het stuk der ellende met het stuk der verlossing en maakt er een rooms wedergeboorteproces van, terwijl het stuk der ellende (de overtuiging des Geestes, de vervloeking en de verdoeming der Wet) aan de wedergeboorte en de verlossing in Christus voorafgaat. In de doorgang door de enge poort blijft de mens niet stervende, maar sterft daadwerkelijk de oude-mens-dood (Rom. 7:9b - Gal. 2:19a), en dan wordt het Einde der Wet aan de zo'n gedode ziel geopenbaard (Joh. 5:25 - Rom. 10:4), namelijk Christus, tot rechtvaardigheid, een iegelijk die gelooft (Rom. 10:4). Dan is de ziel door de Zoon

vrijgemaakt en is hij waarlijk vrij (Joh. 8:36).

De wedergeboorte zoals die o.a. staat opgetekend in Johannes 5:25, behelst ook de vergeving der zonden (vrijspraak) en is geen proces, maar geschiedt in een punt des tijds. *“De ure komt en is nu...”*, Joh. 5:25.

Dat geldt al Gods ware kinderen en buiten de eniggeldende, waarachtige en ordelijke(!) heilsleer van Christus als Middelaar van verdienste en als Middelaar van toepassing, is er in der eeuwigheid geen zaligheid mogelijk.

Heemskerk stelt in het kader van de rechtvaardigmaking de liefde i.p.v. het geloof, maar dat is volledig rooms. In het stuk van de rechtvaardigmaking staat het geloof alleen en op grond van de vergeving der zonden stort de inwonende Heilige Geest de liefde Gods uit in het hart van de wedergeboren ziel (Rom. 5:5).

Heemskerk maakt geen onderscheid tussen het overtuigende vuur des Heiligen Geestes en het zaligmakende vuur des Heiligen Geestes. Heemskerk rept ook niet van de bediening des doods, die van de wet, zoals Paulus daar o.a. van spreekt in Galaten 2:19a. Heemskerk vereenzelvigd de overtuigende, nabijkomende werking des Geestes met de zaligmakende werkingen des Geestes. Heemskerk -en velen met hem- plakt de oude mens onder de wet een bekering aan en stapt met grote mijlslaarzen over de enge poort. Het komt in de preken van Heemskerk namelijk nooit tot het punt van de dood van de oude mens, nooit tot ‘het gestorven zijn’ aan de slaafse geest van de oude dienstbare mens onder de wet (Rom.

8:15), en derhalve kan er dan ook geen sprake zijn van de nieuwe mens in Christus, noch van de Geest der aanneming tot kinderen, door hetwelk Gods ware volk roept “Abba Vader!”

Ds. H-preek op 52.26 min.: “Die [de Heilige Geest] ons een oor en een hart geeft voor het Woord Gods, Die de schellen van de ogen wegneemt, Die ons geneest van onze onkunde en van onze geestelijke blindheid en die ons bekendmaakt de verborgenheden en de heilgeheimen van het Woord. Dat is door de kracht van de Heilige Geest. Er kan nooit een sprankje geestelijk leven in ons komen als die Heilige Geest niet geschonken wordt. Als Die niet door het Woord ons de oren opent, ons hart opmerkende maakt, onze ogen ziende maakt, zodat we ogen krijgen voor de eis van Gods heilige wet en de rechtvaardigheid daarin, zodat we een oog ontvangen voor onze verlorenheid en schuld en ellendigheid, maar ook een oog om Hem te zien de Christus der Schriften, de enige grond der zaligheid. Hij leidt, Hij leert, Hij onderricht. Er kan geen plaats zijn voor de Zone Gods als we niet ontdekt worden aan onze zonde en schuld, maar dat is 1 werk; die drie zaken, dat is het werk van God de Heilige Geest. Ook het werk der ontdekking, ook het werk wanneer we onderwijs ontvangen in de leer der verlossing; ook als het gaat om de heiligmaking.”

GPPB.: Heemskerk zet het stuk der ellende onder de noemer van de zaligmakende werking des Geestes en laat het punt waar het juist op aan komt, namelijk de

vrijmaking des Zoons (Joh. 5:25 - Joh. 8:36) in de bevinding der zaken buiten beschouwing. Volgens Heemskerk gaat het zien en ontdekken van onze eigen ellendigheid gelijk op met het zien op Christus als zijnde 1 werk des Geestes, maar dat leert Gods Woord duidelijk niet.

Als de Heilige Geest de wereld overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:8-11), geschiedt dat voorafgaand aan de wedergeboorte, aangezien de Geest de ongelovige wereld overtuigt, dus de mens in zijn doodsstaat, waarop die mens wettisch ontwaakt, zodat die mens op de vlucht slaat voor de achtervolgende bloedwreker, maar in die staat is de mens nog steeds de oude mens onder de wet, onverzoend en met de gehele wereld voor God verdoemelijk.

Heemskerk breidt het overtuigende werk des Geestes en het zaligmakende werk des Geestes aan elkaar als zijnde 1 werk. Bij Heemskerk is de algemene, de nabijkomende en de zaligmakende werkingen des Geestes een-en-hetzelfde en hij ontkent de algemene en de nabijkomende werking des Geestes en plaatst alle werkingen des Geestes onder de noemer van de zaligmakende werkingen van Gods Geest.

Hier leert Heemskerk twee dwalingen, namelijk de vereenzelviging van alle werkingen des Geestes als zijnde zaligmakend, en ten tweede leert Heemskerk een wedergeboorte louter alleen door de werking des Geestes, terwijl de Zone Gods daadwerkelijk DE doden levend, rechtvaardig en zalig spreekt in de toepassing des harten (Joh. 5:25 - Joh. 8:36).

Heemskerk isoleert de schenking van Gods Geest

buiten de vrijmakende en zaligmakende daad des Zoons, maar buiten de vrijmakende daad des Zoons is er geen sprake van de inwoning van de Heilige Geest, aangezien de Heilige Geest in de door Christus geredde ziel komt wonen op grond van de vergeving der zonden.

Heemskerk houdt de schenking van de Heilige Geest aan de zondaar voor de verlossende daad van de Zoon, maar dat is de pelagiaanse heilsorde van Rome! De Heilige Geest is wel de Eerste in werking, namelijk in het stuk der ellende in een ONwedergeboren ziel (Joh. 16:8), maar de Zone Gods is de Eerste, de Alpha, het Begin in en van het stuk der verlossing (Joh. 5:25) en Hij is ook de Laatste, de Omega, het Einde ten aanzien van het ganse werk der zaligheid (Openb. 22:13). Dat laatste leert ds. H. duidelijk niet en hij dwaalt zeer.

Ds. H-preek op 59.54 min.: “We moeten oppassen voor het gevaar dat mensen op valse gronden gebouwd worden naar de eeuwigheid, maar iemand bij wie het waar is, laat zich niet opbouwen op valse gronden.”

GPPB.: Dus bij iemand bij wie “het waar is”..., “laat zich niet opbouwen op valse gronden”, aldus ds. H. Er is bij Heemskerk dus al een waar werk in de ziel, voordat de ziel op Christus als de Rots der eeuwen is gebouwd door het geloof in Hem....! De paus kwijlt bij deze hersteld hervormde dwaalleer! Luister goed op 59.54!

Ds. H-preek op 1:02.37 min.: “Want aan de andere zijde moeten we ook niet alles betwijfelen en niet alles

voor verdacht houden, daar doen we ook een zonde mee. Als we alles maar betwijfelen, overal maar een vraagteken achter zetten, ja, maar, en daar komen we weer met onze bezwaren.”

GPPB.: De dwaalleer van Heemskerk moet niet betwijfeld worden, maar verworpen! De Heilige Geest leert Gods geofende kinderen om de geesten te beproeven of zij uit God zijn, welnu, de geest van Heemskerk is niet uit God, omdat Zijn leer niet gegrond is op het fundament der leer van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus de uiterste Hoeksteen is (Ef. 2:20).

Het klinkt allemaal ontzettend vroom wat Heemskerk preekt, maar wat hij preekt is niets dan hout, hooi en stoppelen die de toets van de eniggeldende leer van Christus niet kunnen doorstaan. Heemskerk overtreedt en blijft niet in de leer van Christus, niet in de leer waarmee de Kerk staat of valt, namelijk de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze, en wie overtreedt en in deze leer niet blijft, heeft God niet (2 Joh. 1:9).

Heemskerk leert het manna zonder de doortocht door de Rode Zee op 1:03.34, dus hij leert de genade-gaven zonder het reinigende bloed van Christus in de toepassing des harten, maar Gods Woord leert dat zonder bloedstorting geen vergeving is (Hebr. 9:22), ook niet ten aanzien van de toepassing des harten.

Ds. H-preek op 1:04.11 min.: [Deze Geest] “geeft woordeloze gebeden zoals Hanna in het heiligdom.”

GPPB.: Heemskerk prijst wel het “woordeloze” gebed van Hanna aan, maar hij moet van de RECHTVAARDIGMAKING van Hanna NIETS hebben, zoals zij daarvan getuigt in 1 Sam. 2:6: “*De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weder opkomen.*”

Hetgeen Hanna hier getuigt behoort volledig tot de eniggeldende heilsleer van Christus, maar Heemskerk schijnt er geen kennis aan te hebben, anders zou hij Hanna in haar geloofsgetuigenis publiek bijvallen en er ook zo van getuigen vanuit de geloofsbevinding der zaken, maar hij doet niets dan ergernis geven jegens de ware leer en doet niet anders dan de zaak vervalsen met de hoogst mogelijke geestelijkheid op de lippen.

Ds. H-preek op 1:06.58 min.: “Voor de schuld hebben we nodig rechtvaardiging; voor de smet hebben we nodig heiligmaking.

GPPB.: Hier leert Heemskerk volbloed de roomse ingestorte tweeledige kwaliteiten-leer, terwijl Gods Woord in 1 Korinthe 1:30 leert, dat Christus ons [Gods kinderen] geworden is Wijsheid van God, en Rechtvaardigheid, en Heiligmaking, en Verlossing. De grond der zaligheid is dus Christus VÓÓR ons in de toerekening en bestaat niet uit een tweeledige schuld-smet-genade, waarvan we het zogenaamde tweede deel procesmatig moeten zien te verkrijgen met een creatieve heiligmaking. Uit de wonde van Christus vloeide tegelijk(!) bloed en water; het bloed tot rechtvaardigmaking en het water tot de

wedergeboorte, die, hoewel onderscheiden, tegelijkertijd geschieden. Voor Gods volk geldt dat Christus onze Rechtvaardigheid en onze Heiligmaking is en zonder DE heiligmaking van Christus in de toerekening, zal niemand de Heere zien (Hebr. 12:14). Daar komt dus geen creatief-aanvullende heiligmaking aan te pas.

Ds. H-preek op 1:7.43 min.: “Niet de rechtvaardigmaking voorop, maar de vereniging met Christus staat voorop en daarop volgen de weldaden van Christus, rechtvaardigmaking, heiligmaking heerlijkmaking.”

GPPB.: Alweer vertolkt en leert Heemskerk hier de omgedraaide onheilsleer van Rome, aangezien Gods Woord leert dat de vereniging met Christus de vrucht is van de vrijmaking in en door Christus (Ezech. 16:8-13). Gods Woord en de bevinding der heiligen leren duidelijk eerst de vergeving der zonden en als vrucht daarvan de vrede met God (Rom. 5:1); eerst als een goddeloze gerechtvaardigd in de zwarte adamstenten van Kedar en dan ingebracht in het wijnhuis van de Bruidegom en in de vereniging met Hem (Hoogl. 2:4). Eerst Christus VÓÓR ons als de grond der zaligheid en als vrucht daarvan Christus in ons, hetgeen ziet op de inwonende Heilige Geest en de vereniging met Christus door het geloof.

Heemskerk zegt wel dat Christus voorop staat, maar tegelijk versnijdt hij Christus in ingebeelde weldaden van rechtvaardiging en heiligmaking. Heemskerk en

velen met hem leren rechtvaardigmaking en heiligmaking als weldaden die het vruchtgevolg zijn van de vereniging met Christus. Maar dat leert Gods Woord nergens en het is een vervalsing van de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze.

Heemskerk leert ontegenzeggelijk de rechtvaardigmaking van de met Christus verenigde Christen, ofwel de rechtvaardigmaking van de wedergeborene! Hetgeen Heemskerk leert is de aloude dwaalleer der Afscheiding, maar die dwaalleer is op deze website reeds jaar en dag met tientallen artikelen en preken met het Woord van onze God weerlegd en door datzelfde Woord neergesabeld.

Tot de weldaden van Christus behoren o.a. geloof, hoop en liefde; de rechten Gods: voedsel, deksel en kleding, maar als Christus in de toerekening ons geworden is als onze Rechtvaardigheid en onze Heiligmaking voor God, zoals geschreven staat in 1 Korinthe 1:30, dan staat Christus als mijn Rechtvaardigheid en als mijn Heiligmaking voorop als het Begin der herschepping Gods en een andere rechtvaardigmaking wordt in Gods Woord niet geleerd. Christus wederbaart Zijn kinderen door Woord en Geest door Zichzelf aan hen te openbaren (Gal. 1:15-16), TOT rechtvaardigmaking als zijnde onze Gerechtigheid en als onze Heiligmaking in de toerekening.

Dus de rechtvaardigmaking in en door Christus is het Begin van de wedergeboorte en daarop volgt niet nog een ‘weldadige rechtvaardigmaking’ waarover Gods kinderen zich verblijden kunnen als zijnde een dode mus, aangezien Christus alleen hun Gerechtigheid en

Heiligmaking voor God is geworden in het uur van de wedergeboorte. OMDAT Gods kinderen als een goddeloze door God gerechtvaardigd worden, worden zij als gevolg van de vergeving der zonden met Christus verenigd door het geloof en komt de Heilige Geest in hen wonen Die de liefde uitstort in hun harten. Heemskerk draait al deze bijbelse heilsordelijke zaken om en vermengt het ene met het andere, en maakt van de Goddelijke heilsleer een roomse gifbeker, waarmee hij zijn hoorders ter helle dirigeert! Ten aanzien van deze gifmengerij leert Gods Woord: *“En ik bid u, broeders, neemt acht op degenen, die tweedracht en ergernissen aanrichten tegen de leer, die gij van ons geleerd hebt; en wijkt af van dezelve”, Rom. 16:17!*

Ds. H-preek op 1:08.04 min.: “Er zijn mensen die zeggen: “voor de rechtvaardigmaking geen leven”, ik vind dat geen juiste uitdrukking, ik zou zeggen: “voor de vereniging met Christus geen leven.”

GPPB.: Hier gaat het over de passage waarop Wilhelm wijst. Ook hier bevestigt Heemskerk zijn eigen ketterij, want de uitdrukking dat er voor de rechtvaardigmaking geen geestelijk leven mogelijk is, is juist een bijbelse vertolking van de leer waarmee de Kerk staat of valt, namelijk de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze. Heemskerk openbaart zich als een volbloed papist, door de vrucht met de Boom te verwisselen en de vereniging met Christus aan een veronderstelde(!) vergeving der zonden vooraf te doen gaan.

Ds. H-preek op 1:08.27 min.: “Het geestelijk leven begint niet met de bewustwording van de vergeving van de zonden van de rechtvaardigmakende genade, maar de Heere Jezus zegt: “Tenzij iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.”

GPPB.: Heemskerk bewijst dat hij geen roeping heeft van Godswege om het Woord recht te snijden, aangezien de Heilige Geest Gods ware geroepen knechten zulke ketterijen niet leert die Heemskerk leert, want hij versnijdt het Woord op alle mogelijke pelagiaanse manieren. De Heilige Geest stelt bij monde van Paulus de rechtvaardigmaking van Abraham als norm en voorbeeld voor alle gelovigen, namelijk: *“En Abraham GELOOFDE(!) God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid”, Rom. 4:3.* Daarmee leert Gods Woord dat er geen onbewuste rechtvaardigmaking, noch een onbewust geloof in de vergeving der zonde bestaat. Bovendien suggereert Heemskerk dat Christus een kuyperiaanse wedergeboorte leert, hetgeen pure godslastering is! De nameloze verwarring die Heemskerk aan de dag legt in zijn prekerij, is echter niet incidenteel, maar een valselijk genormeerde tendens geworden in de refokerken; de refokerken zijn nog erger dan Rome en vormen een babylonische goederentrein van verschillende kerkwagons die op het brede-weg-spoor ter helle dendert.

Ds. H-preek op 1:11.58 min.: “Als Calvijn, gemeente, spreekt van de wedergeboorte, moeten we nalezen in de institutie, derde boek, kunt u het vinden als het gaat

over de wedergeboorte, dan zegt Calvijn: “Wij worden door het geloof wederomgeboren.” En als wij wederomgeboren worden door dat geloof, dan begint hij met een beschrijving van de droefheid naar God. Er kan toch nooit geen droefheid naar God zijn vanuit die oude Adam, dan zijn we echt remonstrants als we dat beweren.”

GPPB.: Heemskerk laat Calvijn buikspreeken om zijn eigen dwalingen te kerstensen. Eerst leert Heemskerk dat de wedergeboorte louter en alleen geschiedt door de werking van de Heilige Geest, hetgeen ook een dwaling is, en nu gooit hij zijn leerstelling overboort en laat hij het geloof in naam van Calvijn opdraven waardoor volgens zeggen de wedergeboorte tot stand komt. Als dat zo zou zijn, dat de wedergeboorte tot stand komt door het geloof, dan is Christus te kennen overbodig en dan is God geen God Die de goddeloze rechtvaardigt, en daaruit volgt dat de Bijbel een duivels boek is, aangezien Gods Woord uitdrukkelijk de rechtvaardiging van de goddeloze leert.

Heemskerk zet Calvijn boven het Woord en met Calvijn op de lippen leert hij de rechtvaardiging van de gelovige. Dat Calvijn een wedergeboorte door het geloof leert, is waar, maar wat Calvijn hieromtrent leert is volledig in strijd met wat Gods Woord ons leert over de wedergeboorte. Als de wedergeboorte door het geloof tot stand komt, is er van de schenking van de gerechtigheid van Christus geen sprake meer en als er geen schenking van Godswege is in de toepassing des harten, is er ook van de aanneming des geloofs geen

sprake, met als gevolg een veronderstelde wedergeboorte, waarmee duizenden belijders ter helle reizen en reeds gevaren zijn.

Niet het geloof, maar Christus spreekt DE doden levend (= wedergeboorte) door Woord en Geest (Joh. 5:25) TOT het geloof in Hem. De oorzakelijke orde tot de wedergeboorte is dus 1. de stem (belofte) van de Zone Gods in de toepassing des harten. 2. TOT rechtvaardigmaking en tot geloof.

Voor de hardhorenden nog een keer: In Johannes 5:25 leert Christus duidelijk de oorzakelijke orde tot de wedergeboorte: *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en is nu, wanneer (1) de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en (2) die ze gehoord hebben, (3) zullen leven.”*

1. ‘De doden zullen horen de stem van de Zoon van God’, nl. tot levendmaking en rechtvaardigmaking door Christus als zijnde het Begin der herschepping Gods.
2. ‘Die ze gehoord hebben’, nl. die in Hem geloven.
3. ‘zullen leven’ = eeuwig leven in en door Christus.

God was in Christus de Eerste die Abram riep uit het Ur der Chaldeeën, en die inwendige en krachtdadige roeping van een zaligsprekende God: “Ik ben uw Schild en uw Loon zeer groot”, was de oorzaak dat Abraham God geloofde en dat God de gerechtigheid van Christus zette op rekening van zijn geloof. Het geloof van Abraham is echter niet zijn gerechtigheid voor God, terwijl de blicisten het zo wel verstaan, maar die verruilen Christus voor het geloof, hetgeen pure pelagiaanse onzin is. Calvijn heeft helaas de leer waarmee de Kerk staat of valt verbasterd met een

onbijbelse verwoording van de leer der wedergeboorte, maar is de leer van Calvijn geïnspireerd of Gods Woord alleen? Wie het gezaghebbende Woord van God uitspeelt tegen Calvijn, zoals Heemskerk doet, strijdt aan de zijde van de moderne pelagianen en zullen geenszins kunnen ingaan in het Koninkrijk der hemelen, als zij zich niet door Gods Woord laten gezeggen, corrigeren en zich bekeren.

Calvijn is in zijn dagen blijkbaar nooit tegengesproken in zijn wedergeboorte-dwaling, hoewel we die dwaling in zijn preken over de rechtvaardigmaking niet tegenkomen. Maar die Calvijn laten buikspreekten ten spijt van alle bijbelse weerleggingen, zoals deze, zijn niet meer te verontschuldigen en zullen het oordeel dragen als zij zich niet van deze grove ketterijen bekeren. Gods Woord leert duidelijk: *“Een iegelijk, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beiden den Vader en den Zoon”, 2 Joh. 1:9.*

Vervolgens leert Heemskerk dat de droefheid naar God alleen gekend wordt in zijn optiek van het leven der genade, maar degenen die wettisch ontwaakt worden door de overtuigingen des Geestes, krijgen ook een droefheid, let wel: naar een onbekende God, echter buiten Christus. Die wettische droefheid naar een onbekende God komt namelijk voort uit zelfbehoud en is niet door het geloof en daarom stelt Gods Woord die ongelovige droefheid naar een onbekende God, onder de noemer van de droefheid der wereld die de dood werkt (2 Kor. 7:10), waaronder ook de droefheid van de rijke jongeling valt, hoewel die

rijke-jongelings-droefheid van een andere aard is dan de droefheid naar een onbekende God in het stuk der ellende, want die droefheid komt voort uit het besef van een Godsgemis, die echter met de evangelische droefheid naar God in het leven der genade geen affiniteit heeft, omdat de laatste droefheid een vrucht is van de zekerheid des geloofs.

Er bestaat dus tweeërlei droefheid naar God, hetgeen door Heemskerk ontkend wordt, terwijl zowel de oude mens onder de wet in het stuk der ellende, als de nieuwe mens onder de genade, een droefheid naar God hebben, hoewel zuiver onderscheiden en gescheiden.

De oude mens in het kader van het stuk der ellende heeft een droefheid naar een onbekende God en zelfs een eigengerechtigde dorst naar gerechtigheid, echter buiten Christus, en de nieuwe mens heeft een evangelische droefheid naar God vanuit zijn verzoende betrekking met God in en door Christus. De nieuwe mens heeft een droefheid naar God om altijd bij de Heere te zijn en de oude mens in het kader van het stuk der ellende heeft een droefheid naar een voor hem onbekende God om door de werken met God verzoend te worden, hetgeen eindigt in de dood van de oude, werkheilige mens.

Als de droefheid der wereld die de dood werkt mede oorzaak zou zijn van de oude-mens-dood, is dat juist een welkome dood, aangezien de doden die de oude-mens-dood gestorven zijn, het Einde van de wet geopenbaard krijgen, namelijk Christus, tot rechtvaardigmaking. Aan dat laatste heeft Heemskerk duidelijk geen kennis, anders zou hij deze zaken naar

de zin en mening des Geestes preken en zijn hoorders geen pelagiaanse gifbeker toedienen.

Ds. H-preek op 1:12.45 min.: “Als Saulus van Tarssen gearresteerd wordt, dan is de roepstem: “Saul, Saul”, dan worden zijn ogen geopend, wordt hij tot stilstand gebracht, wordt hij tegen de grond geworpen: wedergeboorte!

GPPB.: Het is ongelooflijk waarin de huidige dominees allemaal dwalen en zich in dat moeras opperbest voelen. Heemskerk noemt de Goddelijke arrestatie van Saulus op weg naar Damaskus de wedergeboorte, hetgeen een pelagiaans verzinsel is. Saulus ontvangt pas in de rechte Straat vergeving der zonden, als de Heere Zich aan Hem openbaart (Gal. 1:15-16) en van Saulus tot Annanias zegt: *“Zie hij bidt.”* Dan laat Saulus zich dopen op bevel van Annanias, zeggende: *“En nu, wat vertoeft gij? Sta op, en laat u dopen, en uw zonden afwassen, aanroepende den Naam des Heeren”, Hand. 22:16, (zie ook: Hand. 9:17-18).*

Bovendien beweert Heemskerk dat Saulus ziende werd toen hij door Christus van zijn paard geslagen werd, maar het Woord leert juist het tegenovergestelde, namelijk dat Saulus letterlijk blind werd en aan zijn geestelijke blindheid werd ontdekt: *“En Saulus stond op van de aarde; en als hij zijn ogen opendeed, zag hij niemand. En zij, hem bij de hand leidende, brachten hem te Damaskus. En hij was drie dagen, dat hij niet zag, en at niet, en dronk niet”, Hand. 9:8-9.*

Vervolgens maakt Heemskerk van Christus Die met de

majesteitelijke bediening van de heilige wet Saulus ter aarde slaat, waarvan Paulus in Romeinen 7:9 zegt: *“Als het gebod gekomen is, zo is de zonde wederlevend geworden ...”,* maar die fase onder een verdoemende wet door Christus gehanteerd, houdt Heemskerk voor de wedergeboorte, terwijl Saulus juist vraagt wie Christus is, omdat hij Hem niet kent, en daaruit volgt onvermijdelijk dat Heemskerk de drie dagen en nachten dat Saulus van Tarssen als een verdoemelijke zondaar voor God in het stof ligt in de Straat genaamd de Rechte en door de zaligmakende openbaring van Christus (Gal. 1:15-16) door recht verlost wordt, dat Heemskerk de rechtvaardigmaking van de goddeloze Saulus in de Straat der Rechte, ***als een overbodige luxe beschouwt...***

Ds. H-preek op 1:13.16 min.: “Het is een gevaar als we al te veel van de beleving van de zondaar uitgaan, dan komen we tot allerlei verwarrende meningen. We moeten de Schrift aanhouden. Het Woord van God vasthouden.”

GPPB.: Heemskerk produceert zelf een en al verwarring. Van “het Woord vasthouden” had Paulus niet zoveel verstand; door de Heilige Geest geïnspireerd, zegt hij vanuit de bevinding der zaken dat hij door het Woord gegrepen is en vastgehouden wordt: *“Niet dat ik het [de hemelse volmaaktheid] alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben”, Filip. 3:12.*

Ds. H-preek op 1:13.50 min.: “Die [de Heilige Geest] brengt de zondaar tot stilstand. De zondaar ziet dan Christus wellicht achter een sluier, of in een nevel, hij heeft er nog geen helder licht en zicht over, zoals de blindgeborene in Johannes 9, maar daarom is het wel de arbeid van Christus.”

GPPB.: Als de zondaar door de Heilige Geest tot stilstand gebracht wordt, (om maar even te spreken met de woorden van Heemskerk), bevindt de zondaar zich nog steeds op de brede weg des verderfs, maar volgens Heemskerk ziet die zondaar op dat moment Christus al door een zaligmakend geloof. Zelfs de dwaze maagden zouden Heemskerk hierin absoluut tegenspreken, aangezien de dwaze maagden veel verder geleid zijn geworden dan alleen stilgezet te worden. De bekering van de dwaze maagden staat zo duidelijk en waarschuwend beschreven in Hebr. 6:4-5: *“... degenen die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw....!”* en toch vonden zij de Deur gesloten!

Vervolgens brengt Heemskerk de blindgeborene uit Johannes 9 in stelling om zijn schijnwedergeboorte te kerstenen, terwijl als de blindgeborene die door Jezus ziende gemaakt wordt, een lichamelijke genezing ontvangt en NIET wordt wedergeboren! Als de blindgeborene door het Sanhedrin wordt uitgeworpen uit oorzaak hetgeen beschreven staat in Joh. 9:32-34, dan komt de Heere Jezus de man tegen, zeggende:

“Geloofst gij in den Zoon van God?” Joh. 9:35b.

Dan belijdt de blindgeborene dat hij Hem niet kent: *“Wie is Hij, Heere, OPDAT ik in Hem moge geloven?” Joh. 9:36.* Pas dan openbaart Christus Zich zaligmakend aan de blindgeborene (Joh. 9:37) en wordt de man op het Woord van Christus wedergeboren (Joh. 5:25), en komt de man tot het geloof in Hem (Joh. 9:38).

Heemskerk legt de wedergeboorte in een lichamelijke genezing, de absurditeit ten top! Zelfs de neo-calvinistische Abraham Kuyper zou blozen van schaamte bij de “wonderlijk-vleselijke” wedergeboorte-veronderstellingen van ds. Heemskerk.

Ds. H-preek op 1:14.40 min.: “Christus wordt alleen maar meer en meer verhoogd en verheerlijkt als Hij Zichzelve bekend maakt in het verlossend handelen, zoals Hij dat ook gedaan heeft bij Zijn discipelen. Dat waren toch mensen met genade, gemeente, behalve Judas, en de Heere Jezus spreekt ze verschillende keren aan en Hij zegt: “Gijlieden zijt rein”, zo spreekt Hij ze aan, moet u maar nalezen in de Kanttekeningen wat daarbij staat. “Gijlieden zijt rein”, zij deelden in de vergeving der zonden. Dan staat er alleen welke prijs ervoor betaald moest worden. Welke weg er voor Christus te gaan was. Dat was op dat moment voor hen verborgen, maar ze waren wederomgeboren, ze hadden deel aan de Persoon des Middelaars.”

GPPB.: Luther leert op grond van Gods Woord dat degene die in het leerstuk van de rechtvaardiging van de goddeloze dwaalt, in ALLES dwaalt, en die terzake

doende uitspraak van Luther is op Heemskerk volledig van toepassing, want de man dwaalt werkelijk is alles. Volgens Heemskerk en zijn Moerkerkse sidekicks, openbaart Christus Zich op een later tijdstip aan een wedergeboren ziel dan op het moment van de wedergeboorte zelf, terwijl die ketterij juist kenmerkend is voor de dwaalleer der Afscheiding en ook voor het korps blinde leidlieden in de HHK. Als Christus Zijn discipelen zegt dat ze rein zijn (Joh. 15:3) dan is dat niet de eerste bekendmaking van de vergeving der zonde die ze uit Zijn mond horen, maar een bevestiging van hun genadestaat in Christus, aangezien Christus in Joh. 15:3 zegt dat ze rein zijn om het Woord dat Hij reeds in het verleden tot hen gesproken heeft, namelijk in de ure der wedergeboorte (Joh. 5:25).

Heemskerk legt erin wat er niet staat en hij wil koste wat het kost de wedergeboorte van de discipelen tekenen zoals hij het verstaat, namelijk, een vage wedergeboorte, waarin Christus en/of de vergeving der zonden nog onbekend is voor de ziel, hetwelk niets anders is dan een geestelijke schijngeboorte. De discipelen waren onder de afsnijdende prediking van Johannes de Doper der wet gestorven en hadden hun oude mens afgelegd en de nieuwe Mens, Christus, aangedaan. Hun wedergeboorte lag namelijk in de heenwijzing van Johannes de Doper naar het Lam Gods: *“Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt!”* Joh. 1:29. In die ure werd daadwerkelijk hun zondelast door Christus weggenomen in de toepassing des harten en namen zij de gerechtigheid van Christus aan door

het geloof als zijnde hun Gerechtigheid voor God. Door de prediking van Johannes de Doper hadden de discipelen de stem van Christus gehoord tot rechtvaardigmaking, tot wedergeboorte en tot geloof.

De discipelen hadden vanaf het uur van de wedergeboorte absoluut kennis aan de vergeving der zonden, zoals die geraakte man er kennis aan had gekregen, toen hij door zijn vrienden door het dak neergelaten werd voor de voeten van Christus en de vergeving der zonden uit de mond van Christus ontvangen heeft in de toepassing des harten tot zijn wedergeboorte en vrijmaking, terwijl Heemskerk ten aanzien van de discipelen ontkent dat ze geen bewuste kennis hadden aan de vergeving der zonden. Daarmee bewijst Heemskerk een valse leraar te zijn, aangezien Gods Geest zulke ketterijen zoals Heemskerk leert, Gods ware getuigen nooit leert en ook niet laat verkondigen, zeker niet als zij op grond van Gods Woord bestraft worden omtrent hun dwalingen. De veinzende Petrus boog voor de bijbelse bestraffing van Paulus in Gal. 2, en de Psalmist getuigt: *“De rechtvaardige sla mij, het zal weldadigheid zijn; en hij bestraffe mij, het zal olie des hoofds zijn, het zal mijn hoofd niet breken; want nog zal ook mijn gebed voor hen zijn in hun tegenspoeden”,* Ps. 141:5.

Heemskerk en zijn Moerkerkse sidekicks buigen echter niet voor het gezaghebbende Woord van God en blijken derhalve zelf geen kennis te hebben aan de vergeving der zonden, geen kennis aan de oude mensdood, geen kennis aan het bijbelse geloofsgetuigenis van Hanna (1 Sam. 2:6) in de toepassing des harten, want anders

zouden zij het geloofsgetuigenis van Hanna -naar de mate des geloofs- als norm stellen voor alle gelovigen, zoals Paulus dat doet met het geloof van Abraham in Romeinen 4.

Ds. H-preek op 1:15.47 min.: “Die [Christus] maakt dat duidelijk dat levenslange proces van die drie stukken [ellende, verlossing en dankbaarheid], alle drie die stukken is het werk van de Zaligmaker. In het eerste stuk is Hij de hoogste Profeet en Leraar om Zijn volk te onderwijzen in de weg tot zaligheid. In het tweede stuk is het de hemelse Hogepriester, waarin Hij Zijn offerande verklaart. In het derde stuk is Hij de Allerhoogste Koning Die Zijn Kerk bij Zijn verworven verlossing beschermt. Daar gaat u toch niet in snijden?”

GPPB.: Wat Heemskerk hier leert is volbloed pauselijk en in feite is het geestelijk terrorisme wat hij hier bekokstooft! Het is Heemskerk namelijk zelf die de Zaligmaker in stukken snijdt en een valse christus leert. Het stuk der ellende is NIET het werk van Christus als zodanig, maar is de bediening der wet en des doods, die door de Heilige Geest wordt aangewend, in de overtuiging van zonde, gerechtigheid en oordeel. Die bediening der wet kan ook Christus aanwenden, zoals Hij dat o.a. gedaan heeft jegens de Samaritaanse vrouw om haar in haar adamshoedanigheid te ontdekken, maar Christus Zelf is niet de bediening des doods, want dat is alleen de wet.

Het stuk der ellende gaat aan de verlossing vooraf en is op geen enkele wijze zaligmakend te noemen, noch

fungeert het als een instap tot de vergeving der zonden. Heemskerk profileert zich als een trouw zoon van de Antichrist, die de bron is van een levenslang werkheilig proces, zoals ook Heemskerk dat leert, terwijl Gods volk in de ure des gericht, waarin de oude mens sterft door de bediening des doods (Rom. 7:9b - Gal 2:19a), door de Zoon wordt vrijgemaakt en nooit meer tot de staat onder de wet terugkeert.

Het stuk der ellende onder de wet is wat dat betreft voor Gods verzoende volk een gepasseerd station, hoewel het leven der genade niet zonder voortgaande ellendekennis is, maar de doorgaande ontdekking in het leven der genade staat absoluut niet in het kader van het stuk der ellende, want dat is alleen van toepassing op de oude mens onder de wet.

Uit die ellendestaat is Gods volk verlost door de Zone Gods en zij wandelen in de vrijheid waarmee Christus de Zijnen vrijgemaakt heeft, hoewel ze wel door wettische dienstbaarheid bevangen kunnen worden, zoals de betoverde Galatiërs, maar nochtans keert Gods volk nooit meer terug in de staat onder de wet en het daarop toepasbare stuk der ellende, omdat zij de oude mens onder de wet gestorven zijn. Heemskerk leert een valse leer door het stuk der ellende toe te schrijven aan de profetische bediening van Christus in zaligmakende zin. **Heemskerk vereenzelvigt Christus met Mozes!**

Het is ongekend wat dit soort gifmengers durven te leren, terwijl ze niet weten wat ze leren, noch wat ze bevestigen (1 Tim. 1:17), omdat ze alles uit de boeken der gekerstende dwaalleraars gestolen hebben.

In het uur van de wedergeboorte is het stuk der ellende

voorgoed verleden tijd, aangezien alleen de oude mens onder de wet onder de claim van de wet staat: *“Want zovelen, als er zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan; en zovelen, als er onder de wet gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden”*, Rom. 2:12.

Het nieuwe schepsel in Christus daarentegen staat in der eeuwigheid niet meer onder de claim van de wet, maar staat onder het oordeel van de genade en wordt geoordeeld overeenkomstig de wet der vrijheid (Jak. 2:12), hetwelk het Evangelie van Christus is.

De veinzende Petrus werd door Paulus niet verweten dat hij niet recht wandelde naar de heiligheid der wet, nee, hij wandelde niet recht naar de waarheid van het Evangelie (Gal. 2:14)! Van de claim der Wet is Gods volk voor eeuwig bevrijd en gevrijwaard in en door Christus, terwijl Heemskerk beweert dat de claim der wet, geopenbaard in het stuk der ellende, een levenslang proces is, gemixt met het stuk der verlossing en met het stuk der dankbaarheid, een ketterij die zijn weerga niet kent!

In de tweede plaats heeft Gods volk vanaf de ure der wedergeboorte zaligmakende kennis en deel aan een volkomen Zaligmaker, Christus, als Profeet, Priester en Koning. Heemskerk isoleert de drie onderscheiden ambtelijke bedieningen van Christus van elkaar, door de profetische bediening van Christus tot het stuk der ellende te beperken, terwijl het stuk der ellende onder de wet niet aan de profetische bediening van Christus is toe te schrijven, omdat Gods Woord het stuk der ellende gesteld heeft onder de bediening des doods, die

van de Wet. Zoals gezegd, laten zowel de Heilige Geest als Christus wel de bediening der wet gelden, echter niet voor Gods verzoende volk, maar voor degenen die NIET in Christus geloven (Joh. 16:9), zoals Christus ook de wet hanteerde om de Samaritaanse vrouw te ontdekken aan haar oude-mens-bestaan onder de wet.

In Zijn profetische bediening heeft Christus Zijn jongeren onderwezen in de leer der zaligheid, maar tegelijkertijd was Hij ook Hun Priester en Koning. Zijn profetische bediening, Zijn priesterlijke bediening en Zijn koninklijke bediening zijn nooit voor één seconde van elkaar te scheiden en in de ure der wedergeboorte openbaart Christus Zich als Profeet, Priester en Koning in het hart der Zijnen en nooit alleen als Profeet, nooit alleen als Priester en nooit alleen als Koning.

Heemskerk weet duidelijk nergens van en hij bedriegt zielen voor de eeuwigheid en moet absoluut onder censuur, zoniet afgesneden worden, aangezien valse leraars/ketters na de eerste en tweede vermaning verworpen moeten worden naar het Woord des Heeren (Tit. 3:10). Dan kan de hele HHK-meute echter overboord, aangezien God alleen uitbraaksels der hel in dienst neemt en houdt, gelijk Jona als een door de vis uitgekotst uitbraaksel der hel op het strand lag, om als een getrouw en geoefend krijgsknecht van Christus Ninevé het oordeel Gods aan te zeggen, waarop een grootschalige opwekking volgt.

Heemskerk beperkt de profetische bediening tot het stuk der ellende, terwijl de profetische bediening van Christus in zaligmakende zin het zuivere Evangelie betreft. Heemskerk beperkt de priesterlijke bediening

van Christus uitsluitend tot het stuk der verlossing, terwijl de priesterlijke bediening van Christus in het leven der genade altijd gepaard gaat met Zijn profetische en koninklijke bediening. Heemskerk beperkt de koninklijke bediening van Christus uitsluitend tot het stuk der dankbaarheid, maar in het stuk der dankbaarheid is Christus niet alleen Koning over Zijn Kerk, maar ook een dankende Hogepriester, Die Zijn Vader dankt dat Hij het geheim der zaligheid voor de wijzen en verstandigen verborgen heeft en alleen Zijn kinderen heeft geopenbaard (Luk. 10:21).

Heemskerk mag zich wel gevoeglijk afvragen of hij zelf niet tot die wijzen en verstandigen behoort, die de Vader van het geheim der zaligheid heeft uitgesloten!

Laat er geen misverstand bestaan over de doorgaande ellendekennis in het leven der genade, want die is er zeker, maar die doorgaande ellendekennis in het leven der genade heeft met het stuk der ellende als zodanig NIETS meer te maken, omdat het stuk der ellende behoort tot de bediening des doods en alleen geldt voor degenen die onder de wet verkeren en door de wet geoordeeld en voor eeuwig verdoemd zullen worden als zij in hun onverzoende oude-mens staat sterven.

De wet kan alleen zijn recht laten gelden op overtreders der wet en dat zijn alle mensen van nature, maar de wet kan zijn recht niet laten gelden op lijen die der wet gestorven zijn, met Christus gestorven zijn, en met Hem zijn opgestaan in een nieuw en godzalig leven, want dezulken zijn niet meer onder de wet, dus niet meer gebonden aan de wet van de eerste man (Rom. 7), maar zijn onder de genade en gebonden aan

de volmaakte wet der vrijheid (Gal. 5:1 - Jak. 1:25 - Jak. 2:12).

Ds. H-preek op 1:16.51 min.: “Opwas in de kennis en in de genade van Hem. Dat stervensproces dat begint in het eerste stuk, dat zet zich voort in het tweede stuk en dat heeft zijn voortgang en zijn diepgang tot in het laatste van het derde stuk, totdat de laatste snik uit het lichaam gaat. Dan is pas dat afsterven [van de oude mens] voor eeuwig voorbij.”

GPPB.: Uit de pauselijk-procesmatige dwaalleer van Heemskerk blijkt dat Heemskerk volstrekt geen kennis heeft aan “het gestorven zijn” van de oude mens, zoals Paulus daarvan spreekt o.a. in Galaten 2:19: “*Want ik ben door de wet der wet gestorven*”, hetgeen Paulus door de inspiratie des Heiligen Geestes bevestigt in Kol. 3:3: “*Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God*”, en in Rom. 6:8: “*Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven.*” Gods Woord leert klaar en duidelijk dat degenen die met Christus gestorven zijn, nieuwe schepselen zijn en dat al het oude [van de oude mens] is voorbijgegaan (2 Kor. 5:17), dat de oude mens is afgelegd en uitgedaan (Rom. 6:6 - Gal. 2:20 - Kol 3:9) en de nieuwe mens is aangedaan (Kol. 3:10).

De roomse afstervingsleer van de oude mens, zoals ook Heemskerk die leert, is volstrekt verwerpelijk, aangezien Gods volk geen oude mens meer is, maar een nieuw schepsel in de nieuwe Mens Christus, en zij dragen alleen het lijk van de oude mens met zich mee,

het lichaam des doods genoemd (Rom. 7:24), totdat het sterfelijke lichaam de geest geeft en op de dag van de opstanding der doden onsterfelijkheid zal aandoen door de opstandingskracht van de opgestane Levensvorst, Christus.

Van een twee-mens (= schizofreen) in het leven der genade is absoluut geen sprake en die leer moet met kracht verworpen worden als zijnde een gruwelijke schizofrene roomse ketterij der ketterijen.

Heemskerk leert op 1:17.29 min. dat in het prilste begin van de wedergeboorte Gods volk ontdekt wordt aan haar ongerechtigheid, terwijl de Heilige Geest bij monde van Paulus het totaal anders leert, o.a. in Rom. 5:1 *“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus”*, en in Galaten 5:1: *“Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.”*

Gods volk wordt gedurig herstellend bevestigd in haar genadestaat in Christus, maar Heemskerk drijft Gods volk onder het roomse juk van de voluit pauselijke afstervingsleer der slaafse dienstbaarheid, terwijl Gods volk daarvan in en door Christus volkomen is verlost, hetgeen niet betekent dat de strijd tegen de driekoppige vijand, wereld, duivel en eigen verdorven vlees, is opgehouden te bestaan, maar dat die strijd juist begint vanaf het moment der wedergeboorte, maar daarbij geldt dat Gods kinderen die de goede strijd strijden, meer dan overwinnaars zijn in Hem die de dood, het graf, de zonde, de duivel, ja, alle machten en krachten heeft overwonnen als Borg voor Zijn Kerk.

Epiloog: Uit het hele relaas van Heemskerk blijkt overduidelijk dat hij de geloofsbevinding van Hanna zoals zij daarvan getuigt in 1 Sam. 2:6, als zijnde dopers verkettert. Hetzelfde doet Heemskerk met het getuigenis des Geestes bij monde van Paulus in Galaten 2:18-19, want door zijn roomse procesmatige afstervingsleer hoeft de stervende oude mens bij Heemskerk nooit werkelijk de finale wetsdood te sterven aan deze zijde van het graf. Als de oude mens een afstervingsbekering wordt aangeplakt, zoals Heemskerk dat leert, dan doet hij niets anders dan opbouwen wat Gods Woord en Wet finaal afbreken, gelijk Paulus getuigt in Galaten 2:18: *“Want indien ik, hetgeen ik afgebroken heb, datzelve wederom opbouw, zo stel ik mijzelf tot een overtreder.”*

Al Gods ware volk is daadwerkelijk de oude-mens-dood gestorven, zoals Paulus dat o.a. bevestigt in Gal. 2:19 en ook levendgemaakt is door Christus, zoals geschreven staat in Galaten 2:19b, hetgeen velen uitleggen als zijnde de heiligmaking, maar in Galaten 2:19b gaat het over ‘Gode levendgemaakt zijn’ en niet over Gode heilig leven.

Heemskerk leert wel dat God nooit buiten Zijn Woord om werkt, maar zelf leert hij een leer die in Gods Woord nergens te vinden is en hij begint in de vrome mens en hij eindigt in de bekering van de stervende oude mens onder de wet en houdt die mens voor gelukkig. Over kettters dopers en dopers kettters à la Thomas Munster en Jan van Leiden gesproken (luister op 1:23.55 min.)!

Vervolgens zegt Heemskerk op 1.24.10 min. dat het ook

niet zonder de Geest gaat, want zo zegt hij, “dan komen we in het oppervlakkige terecht.”

Welnu, als er iets oppervlakkig is te noemen, dan is het de leer van Heemskerk wel, want als je het niet weet, heb je het, ja, om de dood vruchten te dragen! En als je Christus nog niet kent in het kader van Heemskerk's veronderstelde wedergeboorte, dan is dat een waarheid als een koe, want God houdt er geen veronderstelde wedergeboorte op na en degenen die dat wel doen, kennen Christus niet, zo eenvoudig ligt dat. Maar als je wedergeboren bent en Christus -volgens Heemskerk- nog niet kent, dan heb je Hem toch, al zit je ook als een oude mens onder het oordeel der verdoemenis, geen nood, de EHBO-pleisters van Heemskerk zorgen ervoor dat het doodbloeden van de oude mens onder de wet gestelpt wordt en vervolgens wordt die oude mens weer op de been geholpen met een valse hoop van de nabijkomende werkingen des Geestes die Heemskerk zalig verklaart, en klaar is kees. Heemskerk doet niet anders dan de oude mens opbouwen en de nieuwe mens afbreken, gelijk Jehu deed die nota bene door Heemskerk juist veroordeeld wordt (luister 1:25.00 min.).

Over wettische Jehu's-ijver gesproken en Heemskerk weet absoluut niet van hoedanige geest hij zelf is, terwijl hij de discipelen daarvan beticht met de woorden van Christus op zijn wettische lippen (luister op 1:25.30 min.). Over algemene verlichting gesproken, hetgeen ook door Heemskerk veroordeeld wordt, terwijl hij zelf de grootste zonsverduistering aan de dag legt (luister op 1:26.15 min.).

Kortom, de preek van ds. Heemskerk is ene grote scheldpartij tegen de verlossing door recht (Jes. 1:27), tegen de leer van Christus en tegen Zijn geroepen getuigen en van zulke bluffers staat hun biografie opgetekend in Filippensen 3:2: “*Ziet op de honden, ziet op de kwade arbeiders, ziet op de versnijding.*” (Zie ook Kantt.). Heemskerk stapt met grote mijlslaarzen over het **allesbeslissende beginstuk van de rechtvaardigmaking** heen, maar is het begin niet uit God, dan is het einde de eeuwige dood, zoals het einde van de rijke man openbaart, die zijn ogen opsloeg in de eeuwige pijn, terwijl de arme Lazarus in en door Christus gerechtvaardigd was, van de honden gelect en door lijden geheiligd is geworden en ten laatste is zijn geredde ziel door de engelen gedragen in de schoot van Abraham. Amen, ja, amen!

G.P.P. Burggraaf

Dit is een publicatie van 'De rokende Vlaswiek'

www.derokendevlaswiek.com